

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 24. juni 2009
J.NR.: 01-0199-09-0469
REF.: rmm-vsm

Referat af

Advokatmødet 13. juni 2009 kl. 9.00

Comwell Kolding

1. Valg af dirigent og konstatering af Advokatmødets lovlighed

Formanden bød velkommen og orienterede om dagens program.

På forslag fra Advokatrådets formand, Sys Rovsing, blev Niels Bo Andersen valgt som dirigent.

Dirigenten konstaterede, at Advokatmødet er lovlig indkaldt ved bekendtgørelse på Advokatsamfundets hjemmeside 26. maj 2009 og skriftlig underretning til hvert enkelt medlem 26. maj 2007 i henhold til vedtægtens § 7.

Dirigenten konstaterede, at dagsordenen var omdelt og i overensstemmelse med vedtægtens § 10. Dirigenten anmodede om, at talere oplyser deres navn, og oplyste, at generalforsamlingen optages på bånd af hensyn til referatet.

2. Beretning

Advokatrådets formand, **Sys Rovsing**, aflagde beretning, og sagde i den forbindelse:

Kære advokater, kære kolleger, kære venner!

Om lidt sætter jeg punktum for et langt kollegialt arbejde. Samarbejdet med engagerede kolleger har skabt en god og positiv energi. Det har været tidskrævende, men givet meget mere. Og jeg har arbejdet for, at Advokatsamfundet har sat sit præg på samfundsudviklingen gennem virket til gavn for retssamfundet, og at det også kan ske fremover.

Der er kampvalg om formandsposten i dag. Det er forståeligt, og det er sundt for en demokratisk organisation som Advokatsamfundet.

Hvad lovede jeg så for 6 år siden? Jeg lovede fokus på etikken og det fælles værdigrundlag. Uanset hvilken virksomhed man driver, er det etikken og de værdier, der knytter sig til advokattitlen – uafhængighed, tavshedspligt, fraværet af interessekonflikter, som sikrer advokaternes position og omdømme, ikke alene i markedet, men i samfundet som sådan.

Det viste sig at være et velvalgt udgangspunkt for arbejdet i rådet, for næppe var vi kommet i gang, før arbejdet i Advokatudvalget startede, og som blev den altoverskyggende arbejdsopgave i min formandstid. At sikre en regulering, der understøtter advokattitlens værdier.

Arbejdet i advokatudvalget udsprang af konkurrenceretlige overvejelser.

Dagsordenen var liberalisering af en række områder, f.eks. adgangen til professionen, ejerskabsreglerne af advokatvirksomheder, mødemonopolet i retten osv.

Men så kom dommen fra Menneskeretsdomstolen om retten til at stå uden for en forening, der med et slag ændrede dagsordenen.

Juridisk betød dommen, at de særlige danske eksklusivaftaler blev kendt ulovlige. Politisk betød dommen, at det obligatoriske medlemskab af Advokatsamfundet kom i spil, selv om det ikke var en nødvendig følge af dommen.

Advokatrådet var ikke i tvivl om, hvad positionen skulle være. Uafhængigheden og selvreguleringen skulle forsvares – og det blev den. Slutresultatet blev, at vi bevarede et advokatsamfund, som omfatter alle advokater, og som løser alle de opgaver et advokatsamfund skal løse efter såvel FNs som Europarådets resolutioner om reguleringen af advokatprofessionen.

Den politiske betingelse for at bevare reguleringen af advokatprofessionen i et advokatsamfund, som er helt uafhængigt af statsmagten, var, at vi måtte effektivisere og intensivere tilsynet og klagesagsbehandlingen, modernisere advokatuddannelse, og så skulle vi fortsat virke til gavn for retssamfundet.

Det, vi måtte lægge fra os, var varetagelsen af advokaternes kommercielle og branchepolitiske interesser. Det fremstod som en stor forandring, men var i virkeligheden i praksis en meget lille forandring, for langt de fleste af disse aktiviteter var allerede i 1994 blevet udskilt af Advokatsamfundet og henlagt til Advokaternes Serviceselskab, hvoraf medlemskabet var frivilligt.

Vi kunne og skulle derfor kun reducere aktiviteten i selve Advokatsamfundet i et ret beskedent omfang. Til gengæld var det lige så klart, at Advokatsamfundet ikke fortsat kunne eje og drive Advokaternes Serviceselskab. Tilbage for rådet stod så at

udmønte reformen, herunder at skabe mulighed for, at branchemæssige interesser fortsat kunne tilgodeses.

Er slutresultatet så ok?

Ja, det mener jeg, det er. Ved bedømmelsen heraf er det værd at notere sig, hvad sammenslutningen af europæiske advokatråd, CCBE, i er resolution af 30. juni 2005 udtalte, om den rolle et advokatsamfund skal have i en retsstat:

“The Bars are representing the lawyers towards the courts and the government. The Bars, however, do not take care about the business interests of their members but the lawyers’ position in society.”

Det, der blev slutresultatet i Danmark, er et advokatsamfund, som ikke alene lever op til kravene fra FN og Europarådet, men også til CCBEs forståelse af, hvad et Advokatsamfund er for en størrelse.

Allerede i forbindelse med sidste Advokatmøde tilpassede vi vores aktivitetsniveau og kontingent til det nye regelgrundlag. Vi nedlagde enkelte udvalg, som var af branchemæssig karakter. Vi bevarede alle udvalg, som beskæftigede sig med tilsyn og grunduddannelsen, og vi opretholdt de to fagudvalg, som ligger i centrum for også vores fremtidige virke, nemlig procesretsudvalget og strafferetsudvalget.

Vi oprettede et nyt udvalg, som beskæftiger sig med obligatorisk efteruddannelse. De øvrige fagudvalg blev nedlagt og samlet i lovudvalget. Vi har for at leve op til de politiske krav fra Folketing og regering måttet opgradere vores aktivitetsniveau på tilsynsområdet og bruge flere ressourcer på klagesagsbehandlingen.

På trods heraf nedsatte vi som følge af Advokatsamfundets nye regulering kontingentet fra 7.000 kr. til 5.500 kr. Det er en reduktion på over 20 procent på et kontingent, der ikke har været hævet i over 10 år.

Bidraget til Advokatsamfundet er væsentlig mindre end det bidrag, f.eks. revisorer betaler for FSRs og myndighedernes kontrol, og jeg synes faktisk, at Advokatsamfundet både har bedre styr på de heldigvis få brådne kar end FSR har på sine, og at Advokatsamfundet har væsentlig større slagkraft i det lovforberedende arbejde og i samfundsdebatten.

Søren Lyager vil senere komme nærmere ind på regnskab og budget.

Man skal huske, hvad Advokatsamfundet er og ikke er. Vi er ikke en offentlig myndighed. Vi er ikke blot en tilsynsmyndighed. Vi er efter den lovgivning, der blev gennemført, også et organ, der holder regeringen og domstolene i ørene gennem virket til gavn for retssamfundet.

Retsplejeloven indeholder nu sort på hvidt en forpligtelse for Advokatsamfundet til at mene noget om retssikkerhed, lovkvalitet osv.

Den lovgivning er Advokatsamfundet og dermed rådet forpligtet af, og der er knyttet politiske forventninger til, at vi udfylder den, hvis advokaters særstatus skal opretholdes.

Men først og fremmest er det da en mulighed, som vi ikke må lade gå tabt, og som giver advokater en enestående platform, som ingen andre brancher har, og som det vil tage årtier at opbygge, hvis det fjernes.

Vi er stolte af det arbejde, vi lægger i den del af vores formålsbestemmelse, der omhandler virket til gavn for retssamfundet. Det skal naturligvis gøres økonomisk forsvarligt, og til rimelige penge – og det bliver det også, som Søren Lyager vil redegøre for – men gøres skal det da, alt andet ville være at kaste barnet ud med badevandet.

Ændringen af retsplejeloven krævede, at vi gennemførte ændringer af vores vedtægt. Det første udkast rådet lagde frem, gav anledning til noget bulder og brag. Processen viste sig imidlertid at være frugtbar, for den resulterede i vedtagelsen af en vedtægt, som fandt meget bred støtte blandt advokaterne - og tilslutning i Justitsministeriet.

Vi endte med en formålsbestemmelse, som passer til de opgaver, som både FN, Europarådet, CCBE og ikke mindst regering og Folketing mener, skal ligge i et advokatsamfund, som alle advokater er en del af.

Efter vedtagelsen af retsplejelovsændringen skulle de overordnede rammer udmøntes i en række nye bekendtgørelser. Der skulle laves nye regler om advokatuddannelsen, retssagsprøven, obligatorisk efteruddannelse, advokatselskaber for nu blot at nævne noget af det. Detaljerigdommen var overvældende, tidspresset enormt, men vi nåede det og har nu en sammenhængende og velfungerende advokatregulering.

Allerede på sidste Advokatmøde stod det klart, at mange advokater gerne så, at Advokatrådet påtog sig rollen som aktiv fødselshjælper for en ny brancheforening.

Vi nedsatte en taskforce, som skabte det første idegrundlag for Danske Advokater og arrangerede det første møde i Odense, hvor Danske Advokater i realiteten blev født. Siden har vi bakket op om Danske Advokater, blandt andet ved i en overgangsperiode, som vi først nu er ved at være igennem, at understøtte foreningen med administrative og it-mæssige serviceydelser.

Vi ser det som naturligt og nødvendigt, at Advokatrådet har gode relationer til alle advokatverdenens organisationer, og det var derfor også helt naturligt for rådet at yde et bidrag til stiftelsen af Danske Advokater, nøjagtig som vi tidligere har ydet bistand til stiftelsen af en række øvrige specialforeninger.

På sidste Advokatmøde vidste vi allerede, at vi skulle af med Serviceselskabet. Vi havde udviklet en model, hvorefter selskabet blev foræret til en fond, som skulle have pligt til betjene alle advokater og alle frivillige advokatforeninger. Det eneste lovlige alternativ til denne model var et salg i fri handel, som sikrede, at salgssummen indgik i Advokatsamfundets formue. Det viste sig, at der var en del modstand mod fondsmodellen, og vi valgte derfor salg i fri handel, og som bekendt overtog Danske Advokater Serviceselskabet og integrerede det i foreningen. Og selv om vi i rådet var bundet til at gennemføre salget i fri handel, har vi da haft lov til at glæde os over, at Serviceselskabet endte på advokathænder og ikke som et appendiks til et juridisk forlag eller andre, der ikke vil se selskabet som en motor i advokaters udvikling men som en ren forretning.

Som I ved, har vi foretaget væsentlige ændringer af advokatuddannelsen. Omfanget af den teoretiske uddannelse er reduceret. Uddannelsen er nu koncentreret om advokatetik og advokatens rolle som partsrepræsentant. Eksamen er skriftlig, og der er indført en retssagsprøve.

Den nye uddannelse får positive evalueringer, og også fra principalerne møder vi med tilfredshed.

Retssagsprøven er ny. Mange frygtede, at der ikke kunne skaffes sager nok, men de praktiske erfaringer tyder på, at problemerne med at skaffe sager er behersket. Og det tyder på, at prøveformen – hvor man testes i et virkeligt miljø – fungerer efter hensigten. Ja faktisk så godt, at det ender med, at de af os, der møder for modparten i sagen også ender med at kunne lære noget. Eller som en af censorerne bemærkede i en konkret sag: ”Prøvekandidaten gjorde det udmærket – modpartens advokat må derimod prise sig taknemlig for, at det ikke var hans præstation, vi skulle bedømme”.

Den praktiske tilrettelæggelse med at beramme, udsende censorer o.s.v. er krævende men velfungerende. Vi har foreløbig gennemført 95 retssagsprøver, og med den nuværende søgning til uddannelsen, når vi op i nærheden af 500 prøver pr. år.

De almindelige retssagsprøver afvikles tilfredsstillende. Vi har desuden afviklet et beskedent antal fiktive retssagsprøver med et godt resultat. Alt i alt er omlægningen en succes, og uddannelsens kvalitet er et væsentligt led i at værne om kvaliteten i branchen.

Et af de klareste budskaber fra Christiansborg i forbindelse med vedtagelsen af de nye advokatregler i retsplejeloven var, at man ønskede et intensiveret og effektivt tilsyn med advokatprofessionen. Samtidig skærpedes kravene til overholdelse af hvidvasklovgivningen væsentligt, og vi fik nye regler om obligatorisk efteruddannelse og pligt for rådet til at føre kontrol med overholdelsen. Vi kombinerer nu det traditionelle indberetningsbaserede tilsyn med et udkørende tilsyn, hvor vi hvert år besøger ca. 10 % af advokatvirksomhederne. Samtidig opretholder vi

det almindelige beredskab til at gribe ind på grundlag af presseomtale, telefonopkald fra myndigheder, domstole og andre - og denne del af tilsynet er desværre også i vækst.

Nogle synes, at det er for meget - men politisk er det helt umuligt at argumentere for lempelser. Løfter vi ikke opgaven, tages den fra os, og det vil være det alvorligste slag mod advokatens uafhængighed, man kunne tænke sig. Hertil kommer, at et Advokatsamfund, som i offentligheden kan stå på mål for, at tilsynsopgaven løftes, at der tages hånd om brådne kar osv., er det bedste værn for advokaternes omdømme. Det tror jeg, vi vil få bekræftet i de indlæg, vi skal høre i eftermiddagens program. Og det bekræftes af det, vi i øvrigt ser omkring os. Tag blot igen revisorerne, som har et langt mere omfattende og langt mere kostbart kontrolsystem, og hvor staten har sin hånd på tilsynet. Til gengæld mangler de en egen organisation, som tager ansvar for professionens etik, og tager hånd om de brådne kar. Resultatet heraf for revisorerens omdømme har kunnet følges i pressen i den sidste lange tid. For mig er eksempler som dette det bedste argument for den linie, vi lagde i Advokatudvalget, og som heldigvis også blev resultatet i den endelige regulering.

Nogle af de sager, der indbringes for Advokatnævnet, indbringes af rådet, men langt de fleste kommer fra klienterne. Vi fik i 2008 742 adfærdsklager og 521 salærklager. Til sammenligning modtog disciplinærnævnet for revisorer i samme periode 86 klager. Disciplinærnævnet for ejendomsmæglere har ingen statistik, men afsagde i 2008 i alt 17 kendelser.

Det er et meget højt antal sager, vi har, men de stadigt stigende krav til at informere om klagemuligheder gør det usandsynligt, at det falder væsentligt.

Omlægningen betød, at sekretariatet overtog kredsbestyrelsernes arbejde med at forberede sagerne. Takket være et generøst legat fra Drejers Fond har vi kunnet lave et Lean projekt, som har betydet, at vi med ansættelse af en yderligere jurist har kunnet reducere sagsbehandlingstiden radikalt. Den ligger nu i gennemsnit på 3 ½ måned for alle sager under ét, og på 5 måneder på sager, som realitetsbehandles.

Det er et fantastisk flot resultat. Det giver tilfredshed hos publikum og tillid og respekt i offentligheden. Jeg opfordrer jer alle til at læse nævnets beretning, som ligger på vores hjemmeside. Det er spændende læsning.

Vi har reduceret antallet af kredse, reduceret antallet af kredsbestyrelsesmedlemmer og ændret på kredsens arbejdsopgaver, navnlig i klagesagsbehandlingen. Det har været administrativt uhyre kompliceret at få kredsreformen på plads og få gennemført nyvalg til råd, nævn og kredse - men det lykkedes, og uden samme problemer som for politi- og domstolsreformen. Vi har i maj holdt en konference for de nyvalgte kredsbestyrelse. Stort set alle deltog og drøftede med stor entusiasme og engagement det fremtidige kredsarbejde. Der var et klart ønske om at involvere kredsene mere i klagesagerne, men også mange andre relevante opgaver blev drøftet.

Det første fællesmøde mellem kredsbestyrelserne, advokatmedlemmerne af nævnet og rådet med henblik på at drøfte blandt andet kredsens fremtidige involvering i nævnsarbejdet, men også andre emner af fælles interesse, vil blive afholdt i løbet af efteråret.

Det internationale arbejde får stadig større betydning. Flere og flere regler, som regulerer vore rammevilkår, skabes i EU - dagens vedtægtsændring er seneste eksempel – og det er derfor uhyre vigtigt, at vi via CCBE sidder med til bords i EU beslutningsprocessen. CCBEs arbejde på den europæiske scene er helt identisk med Advokatsamfundets på den nationale scene.

Rådsmedlem Anne Birgitte Gammeljord er i år valgt som præsident for CCBE og vi har netop i København med stor succes medvirket til at afvikle et stort årsmøde med repræsentanter for alle Europas advokatsamfund.

Med IBA stiller det sig lidt anderledes. Denne organisation, som er global, består dels af individuelle medlemskaber, dels af organisationsmedlemskaber. Her er vi aktive i organisationsdelen.

Vi kan ikke gøre det helt skidt, for vi er blevet bedt om i 2010 at være værter for IBA midyear meeting, som samler advokatsamfundspræsidenter og tillidsvalgte i IBA fra hele verden til et flerdagesmøde i København.

Også andre trækker på vores ekspertise i at drive et velfungerende uafhængigt advokatsamfund.

Udenrigsministeriet har bedt os hjælpe med at etablere og udvikle et uafhængigt advokatsamfund i Vietnam. Dette arbejde er godt i gang. Vi er nu også blevet bedt om at assistere i Bhutan. Når vi arbejder for Udenrigsministeriet, sker det med fuld dækning for alle både interne og eksterne omkostninger.

Det koster altså ikke jer noget, men til gengæld vil det give mulighed for at inddrage nogle af jer i sådant arbejde – og I vil alle få del i de netværk, vi skaber, og den goodwill vi opnår i Udenrigsministeriet og i de lande, vi arbejder i.

Da vi for to år siden skulle lægge strategi for rådsarbejdet i denne periode, var der i rådet fuldstændig enighed om, at det ville være et stort resultat, hvis vi kunne skabe et nyt retssikkerhedsprogram.

Vi gik i gang med arbejdet - og resultatet kender I alle. Jeg er faktisk meget stolt over at have været formand for en organisation, som har kunnet præstere dette. Med den allerede gennemførte etablering af Center for Lov og Ret har vi skabt et helt enestående og unikt forum for den retspolitiske debat - og alle deltagerne udtrykker store forventninger til dette arbejde. Vi har fra mange folketingsmedlemmer,

medlemmer af regeringen, fra domstole, anklagemyndighed og mange organisationer modtaget megen anerkendelse for produktet.

De seneste 2 år har været krævende, navnlig med opfølgning på lovreformen fra Advokatudvalget, men nu er der klarhed på alle fronter. Derfor føler jeg, at jeg kan gå fra borde i bevidstheden om, at skibet kom sikkert i havn.

En kaptajn kan ikke sejle et skib alene. På kommandobroen har jeg haft uvurderlig støtte af mine 14 rådskolleger. Vi har haft mange og svære drøftelser. Vi har måttet bøje os mod hinanden, men når en beslutning var truffet, stod vi alle last og brast om resultatet. På dækket har besætningen, sekretariatet – under ledelse af Henrik Rothe – slidt og slæbt og leveret god og altid loyal rådgivning og driftsresultater af meget høj kvalitet. I bunden af maskinrummet står advokaterne! Rigtig mange advokater yder hver dag en fremragende og uegennyttig indsats i form af kollegialt arbejde af enhver slags. Det er hvervet som medlem af kredsbestyrelserne, deltagelse i fagudvalg og ekspertgrupper, levering af den faglige ekspertise, der er forudsætningen for afgivelse af rådets høringssvar, udarbejdelse af responsa, censorvirksomhed, udarbejdelse af eksamensopgaver, undervisning etc. på advokatuddannelsen og mange andre opgaver, som sekretariatet koordinerer, men som for en betydelig dels vedkommende løses ulønnet af gode kolleger. Tusind tak for jeres indsats, den er helt uundværlig for Advokatrådet, men navnlig for jeres kolleger og for hele standen – og ikke mindst for retssamfundet.

Sammen leverer vi et produkt, både på tilsynsområdet, på uddannelsesområdet og i det lovforberedende arbejde, som jeg synes, vi kan være tilfredse med, og som jeg som rådsformand faktisk også er ganske stolt af. Det Danske Advokatsamfund yder både set med nationale og internationale briller en meget stor indsats, landets størrelse taget i betragtning, og de resultater, vi skaber, giver genlyd både på Christiansborg, i CCBE og i pressen.

Den regulering, vi har opnået i Danmark, er rollemodel for andre advokatsamfund i Europa - ikke kun i de nye lande, men også i det "gamle" EU. Vores ekspertise er efterspurgt – se bare på Anne Birgitte – og vores stemme bliver hørt. Det skal vi værne om, og det håber jeg både I, der sidder i salen, og det nye råd vil bakke op om, både i ord, i handling og med de nødvendige økonomiske midler.

For nu er vi nogen, der går fra borde.

Vi siger i dag farvel til:

Anne Birgitte Gammeljord, Anders Hjulmand, Claus Witt, Jørn Frøhlich og Bo Lindgren.

Og goddag til nye besætningsmedlemmer på kommandobroen:

Line Sofie Bytoft, Jeppe Skadhauge, Jørgen Holst, Lars Rasmussen og Hanne Bruun Jacobsen.

Navnet på den nye kaptajn må vi vente med et kort øjeblik endnu. Hvem af de to meget kvalificerede og engagerede kandidater det end måtte blive, er jeg sikker på, at den samlede besætning vil udgøre et lykkeligt og velfungerende skib, som kan fragte os alle trygt videre de næste mange år.

Tak for tilliden.

Dirigenten satte herefter beretningerne til debat. Dirigenten konstaterede, da ingen ønskede ordet, at beretningerne enstemmigt er taget til efterretning.

3. Forelæggelse og godkendelse af regnskaber for

a. Advokatsamfundet

Næstformanden henviste til de omdelte regnskaber for Advokatsamfundet, Erstatningsfonden og Understøttelsesfonden. Regnskaberne omfatter 2007 og 2008. Som bekendt trådte der i 2008 nye regler i kraft for Advokatsamfundet, som indebar ændringer i de opgaver, Advokatsamfundet kan og skal løse. Derfor er det naturligt ved regnskabsaflæggelsen at sammenligne posterne i de 2 regnskaber.

På indtægtssiden fremgår det, at medlemsbidraget i 2007 var på 34,7 millioner kr., og at det faldt i 2008 til 28,5 millioner kr. Faldet skyldes, at bidraget for 2008 blev nedsat med 1.500 kr. Andre indtægter i 2007 udgjorde 2,3 millioner kr., der stammer fra indtægter fra driften af Serviceselskabet. I 2008 var det planen, at der ikke skulle have været andre indtægter. Alligevel fremgår det, at der har været en indtægt på 4,7 millioner kr.. Det kan forklares med 2 forhold, nemlig dels provenuet ved salget af Serviceselskabet, dels at Advokatsamfundet kom til at drive Serviceselskabet i en periode af 2008, da selskabet først blev solgt pr. 1. juni 2008.

På udgiftssiden fremgår det, at udgifterne til mødeudgifter er faldet fra 7,2 til 4,6 millioner kr.. Faldet skyldes blandt andet, at fagudvalgene er nedbrudt og en billigørelse af driften.

Uddannelsen giver et mindre overskud i 2008 mod et rundt nul i 2007.

Årets resultat i 2007 udgjorde 5,2 millioner kr.. I 2008 var ambitionen at opnå et nulresultat. Der er imidlertid et overskud på 4,7 millioner kr.. Sammenligner man, kan man se, at det skyldes de andre indtægter af samme størrelse, som redegjort for ovenfor.

Om balancen bemærkes, at de samlede aktiver udgjorde 63 millioner kr. i 2007 mod 53 millioner kr. i 2008.

b. Erstatningsfonden:

Næstformanden bemærkede, at fonden lidt er en reminiscens, da den i al væsentlighed er afløst af de ændrede regler om garantistillelse i Advokatsamfundets vedtægt. Dette afspejler sig også i aktivitetsniveauet. Der er således ikke blevet opkrævet bidrag til fonden i indeværende rådsperiode, og der er heller ikke behov for nu at beslutte at opkræve bidrag for den kommende rådsperiode. Fondens formue er intakt.

c. Understøttelsesfonden

Næstformanden henviste til regnskaberne, som han ikke havde yderligere bemærkninger til.

Næstformanden bemærkede afslutningsvis, at alle regnskaber har været behandlet og er godkendt i Advokatrådet og har fået blank revisorpåtegning. Næstformanden indstillede regnskaberne til godkendelse.

Dirigenten satte herefter regnskaberne til debat, hvor ingen ønskede ordet. Dirigenten konkluderede herefter med salens tilslutning, at regnskaberne enstemmigt var godkendt.

4. Forelæggelse og godkendelse af budget for årene 2010 og 2011 samt forslag til bidrag for disse år

Næstformanden henviste til det omdelte budget for 2010 og 2011, og bemærkede desuden generelt om forudsætningerne for budgetforslaget:

På Advokatmødet i 2007 fremlagde Advokatrådet et budget for 2008 og 2009. Det var de første budgetter, der var tilpasset de ændringer i Advokatsamfundets virke, som ændringen af retsplejelovens advokatregler, der netop var vedtaget i Folketinget, foreskrev. Rådet kendte på tidspunktet for budgetlægningen knap konsekvenserne af lovændringen. Budgetlægningen i 2007 var derfor rådets bedste skøn over udgifterne i det nye advokatsamfund.

Advokatsamfundets budget er baseret på, at en række opgaver skal løses, og udgifterne hertil dækkes af advokaterne, dog med fradrag af andre indtægter, som lovligt kan skaffes. Indtægterne afpasses således efter aktiviteterne, og der er dermed tale om et udgiftsbudget.

Det budget, der blev fremlagt i 2007, var baseret på en nedbrydning af de hidtidige udgifter og forventningerne til de fremtidige udgifter. De branchepolitiske opgaver kunne ikke længere varetages, til gengæld skulle tilsynsopgaverne skærpes, og Advokatsamfundet skulle fortsat varetage advokatuddannelsen og virke til gavn for retssamfundet gennem afgivelse af hørings svar mv.

Indtil udgangen af 2007 ville Serviceselskabet være en del af indtægtsgrundlaget med årligt ca. 2,5 millioner kr. – penge, der var med til at finansiere udgifterne. Denne indtægt ville forsvinde, da konsekvensen af lovændringen var, at selskabet måtte afhændes. Alligevel blev der mulighed for, at bidraget kunne nedsættes med 1.500 kr., hvilket skal sammenholdes med, at det hidtidige bidrag på 7.000 kr., havde været uændret i ti år forud.

Advokatsamfundets økonomi er således allerede forud for budgetlægningen for 2010 og 2011, som fremlægges i dag, tilpasset de nye tider, både på udgifts- og indtægtssiden.

Tidligere besparelser er selvsagt ikke en hindring for yderligere besparelser, hvis det er muligt. Tilgangen ved budgetlægningen har været en ny kritisk gennemgang af udgifterne baseret på følgende hensyn:

For det første var regelgrundlaget for Advokatsamfundet nyt, da rådet i 2007 foretog budgetlægningen for 2008 og 2009. Derfor er det relevant at se på, om forventningerne til budgetperioden er blevet overhalet af virkeligheden.

For det andet har rådet haft som forudsætning, at budgettet skal lægges stramt og uden et behov for megen elastik, da Advokatsamfundet økonomisk er polstret til at imødegå uforudsete udgifter. Der er ikke længere samme behov for at kunne afholde uforudsete udgifter til bistand til branchen, som det f.eks. skete, da skødemonopolet faldt bort.

For det tredje har rådet haft det udgangspunkt, at budgetlægningen gerne måtte resultere i en reduktion i bidraget. Desværre er dette ikke lykkedes, idet der budgetteres med et nulresultat. En reduktion af kontingentet med 500 kr. vil medføre en indtægtsnedgang på 2,7 millioner kr. Advokatrådet finder det ikke forsvarligt at budgettere med et sådant underskud.

Måske har vi været heldigere i 2007, end man turde håbe på, da vi fastsatte bidraget. Det er også muligt, at der i fremtiden kan hentes nye besparelse.

Herefter gennemgik næstformanden budgetforslagets poster vedrørende blandt andet mødeudgifter, gager, udgivelse af Advokaten, mv. og bemærkede, at de samlede udgifter er anført til ca. 30,8 millioner i 2010 og ca. 31 millioner i 2011.

På indtægtssiden har tilgangen været, at budgettet samlet skal føre til et nulresultat i form af et kosmetisk nul, hvilket kan ses af, at der budgetteres med et overskud på 3.000 kr. henholdsvis 52.000 kr. i de to budgetår.

Advokatrådet har også set på udgiftsbudgettet med en anden indgangsvinkel, nemlig hvor anvendes udgifterne. Udgifterne fordeler sig med 47 procent til Advokatnævnet,

25 procent til tilsynsaktiviteterne, 14 procent til uddannelsesaktiviteter og 14 procent til aktiviteter til virket til gavn for det danske retssamfund.

De tre første aktivitetsområder er der ikke meget at sige til eller ændre på, de er lovpligtige. Det fjerde område kan man diskutere det nærmere omfang af. Der ligger imidlertid en forpligtelse til at medvirke til at stille oplysninger til rådighed for både advokater og befolkningen, ligesom det er forudsat, at Advokatsamfundet skal deltage i det lovforberedende arbejde med afgivelse af høringssvar mv.

Den anførte opgørelse over udgifterne ved de fire hovedaktivitetsområder er ikke millimeterretfærdig. Forudsætningen er baseret på, hvor mange årsværk, der er forbundet med den enkelte aktivitet, og denne fordelingsnøgle er tilsvarende anvendt på de faste udgifter. Det er ikke millimeterretfærdigt, da nogle af udgifterne ville være de samme, uanset aktivitetsniveauet på et givet felt. Men opdelingen er den mest illustrative.

Man kan også sammenholde det foreslåede bidrag med timesatsen for forsvarere i straffesager eller med den almindelige prisudvikling. Begge sammenligninger viser, at det reelle bidrag har været faldende over den nævnte periode.

Man kan til sammenligning også se på, hvad revisorerne betaler. Det er ikke et niveau, Advokatrådet stræber efter, men til sammenligning ligger de samlede udgifter for medlemskab af FSR, det lovpligtige tilsyn, mv. på omkring 17.000 kr., hvoraf medlemskabet af FSR tegner sig for mere end 11.000 kr. pr. revisor.

Næstformanden indstillede afslutningsvis, at Advokatrådets forslag om at bidrag til Advokatsamfundet forbliver uændret 5.500 kr. ekskl. moms pr. år, vedtages.

Endvidere indstillede næstformanden, at forslaget om, at Advokatrådet bemyndiges til – hvis påkrævet – at opkræve yderligere 500 kr. pr. år. i bidrag til Advokatsamfundet, tillige vedtages.

Endelig indstillede næstformanden, at Advokatrådets forslag om, at der ikke betales bidrag til Erstatningsfonden i de næstfølgende 2 år, men at Advokatrådet bemyndiges til – hvis påkrævet – at genoptage opkrævning af bidrag med op til 500 kr. pr. år til Erstatningsfonden, vedtages.

Dirigenten satte herefter budgettet og forslaget til bidrag til debat.

Lars Svenning Andersen oplyste indledningsvis, at han kommer fra Egå men også er formand for Danske Advokater, og sagde blandt andet:

Tak for en grundig gennemgang af budgettet. Jeg har bedt om ordet, fordi generalforsamlingen også i 2007 diskuterede, hvad der skulle ske med Advokatsamfundet og branchen, og blev enige om at nedsætte bidraget til

Advokatsamfundet fra 7.000 kr. til 5.500 kr. Der opstod ved den lejlighed diskussion om, hvad der nu skulle anvendes på brancheaktiviteter. Svaret fra Advokatrådet var, at man ikke kendte den fremtidige struktur, og at det derfor var naturligt at gemme diskussionen til næste advokatmøde. Og det er så nu. Derfor opfordrer jeg til en debat om bidragets størrelse, da mange advokater er interesseret i dette spørgsmål, blandt andet fordi mange både betaler til det pligtmæssige medlemskab af Advokatsamfundet og til en eller flere frivillige foreninger, og mange steder kigger man på disse udgifter samlet. Det er naturligt, at man ikke vil betale for meget, og det rammer naturligvis betalingen til det, der er frivilligt. Desuden opfordrer jeg til en diskussion af transparensen i Advokatsamfundets økonomi, så der sikres gennemsigtighed. Jeg vil i den forbindelse også sige, at Advokatrådet inden salget af Serviceselskabet trak 8 millioner kroner ud i kontanter, og derefter opnåede et salgspvenu. Spørgsmålet er, om de penge skal ud og arbejde eller om de skal i formuen. Rådet har på kredsmøder tilkendegivet, at der eventuelt kunne komme en kontingentnedsættelse. Det er ikke sket, derfor bør man i dag drøfte, om bidraget har et rigtigt niveau og om der foreligger det rigtige budgetgrundlag. Man kan således kigge på enkeltposter, og få den snak, der blev udsat for et par år siden.

Helle Larsen oplyste, at hun sidder i lille, almen praksis på landet og sagde blandt andet:

I en forretning som den, jeg driver, interesserer jeg mig for, hvilket kontingent, firmaets advokater skal betale, og hvad pengene går til. Af budgettet og de øvrige bilag kan man se, at Advokatsamfundet er en rig forening med en egenkapital på 45 millioner kroner. Desuden kan man hæfte sig ved, at beretningerne på seneste advokatmøde var, at når man solgte Serviceselskabet, så skulle pengene komme branchen til gavn, om ikke ved at forære det væk, så ved at sikre, at dem, der har bidraget til værdierne, fik del heri. Det er det ikke blevet til, da provenuet er lagt til formuen. Det er svært at forstå, at man samler til bunke, og at man uanset lovændringen opretholder udgiften til gager, administration mv. uændret. Selv om de absolutte tal ikke afspejler prisudviklingen, er der ingen besparelser på gager eller øvrige omkostninger. Det er interessant. Jeg tænkte, at det skyldtes et stigende antal klager ved Advokatnævnet. Det viser sig, at antallet er faldet de seneste 5 år med ca. 200 siden 2004. Derfor kan man undre sig over, at det koster det samme, da det ikke er en massiv forøgelse af sagsantallet, der gør, at man har uændrede udgifter. Jeg efterlyser reel underretning og åbenhed om, hvordan det kan være, at udgifterne til Kronprinsessegade er de samme, selv om opgaverne har ændret sig markant, og efterlyser at det, som blev opfattet som et løfte, bliver vedstået, og at man nedsætter bidraget med provenuet. Det er muligvis træls med et budget med minus foran, men da der ikke er tale om en produktionsvirksomhed men om en forening, kan budgettet lægges efter andre principper end dem, der gælder for en produktionsvirksomhed.

Casper Hauberg Grønnegard tilsluttede sig Helle Larsen og sagde blandt andet:

Advokatrådet er i gang med at polstre sin virksomhed, i stedet for at polstre advokaternes virksomheder. Jeg undrer mig desuden over sammenligningen med de seneste 10-12 års øvrig prisudvikling, for når man begynder med sammenligninger, bliver man mistænksom. For er det fordi, der ikke er sket nogen udvikling? Der er oparbejdet en formue, som man nu bør tage hul på. Der er midler, som skal bruges til andet end polstring. Hvorfor kan man ikke køre med minus i et par år? De små advokatvirksomheder kan være presset af udviklingen, derfor kan pengene bruges langt bedre ude i virksomhederne.

Torben Bondrup oplyste, at han kommer fra Plesner Advokatfirma og sagde blandt andet:

Jeg er enig med de foregående talere, og jeg er uforstående overfor, hvorfor Advokatsamfundet skal opbygge en formue, når der er pligtmæssigt medlemskab. Medlemmerne kan ikke flytte, så Advokatsamfundet kan nok finde en bank, der vil låne rådet penge, hvis der bliver behov for det, og den nuværende beholdning af likvider behøves ikke. Jeg stiller derfor konkret et ændringsforslag, hvorefter kontingentet nedsættes med 1.000 kr. pr. år de næste 2 år.

Næstformanden bemærkede, at han er enig i, at tiden er inde til at tage en debat om budgettet, ligesom han er enig med Helle Larsen på flere områder. Det er rigtigt, at Advokatsamfundet er velpolstret, og at der er flere penge end der er brug for. Men rådet ønsker ikke at anvende formue til at finansiere drift. Derfor har rådet ikke budgetteret med underskud, da det får karakter af udlodning. Det er begrundelsen. Det er ikke ønsket, at Advokatsamfundet skal være mere velpolstret. Det drejer sig om at få driften til at balancere.

At gager og lønninger er de samme, er en rimelig iagttagelse. Men den del, som med lovændringen er overladt til andre – det brancheøkonomiske – har Advokatrådet aldrig kunnet bruge medlemmernes penge til. Derfor er dette finansieret ved gratis arbejde fra kollegerne og fondsbeløb fra navnlig Dreyers Fond, og det indebærer, at da tilsyns- og disciplinæropgaverne er de tunge og uændrede opgaver – at rådet foreslår at køre videre med uændrede budgetposter. Og uændret indebærer som nævnt et reelt fald som følge af den almindelige prisudvikling. To årsværk glider ud ved naturlig afgang i 2010 og 2011, og rådet har herudover stadig fokus på budgettet.

Hvorfor er udgifterne til nævnet uændret? Blandt andet fordi, der nu anvendes en større del på, at sagerne føres videre i systemet, da de, der er pålagt en sanktion, indbringer sagerne for retten, formentlig på grund af offentliggørelsesvirkningen, da indbringelse indebærer, at der ikke foreligger en endelig afgørelse, før der er foretaget en domstolsprøvelse.

Bondrops forslag er et konkret forslag om nedsættelse. Hvis vi siger, at der er kommet et overskud til i 2008 på grund af driften af Serviceselskabet i 2008, ja så er der en indtægt på 4,7 millioner kroner, som man ikke havde regnet med. Og der er

overført ca. 10 millioner kroner fra Serviceselskabet til Advokatsamfundets balance. Vi hører, hvad der bliver sagt, men vi mener ikke, det er rimeligt at budgettere med underskud.

Hans Jørgen Kaptain oplyste, at han kommer fra Ålborg, og sagde blandt andet:

Jeg ønsker ikke at gå ind i de enkelte budgetposter, det kan både det gamle og det nye råd gøre grundigt. Men det er forkert, når man siger, at man ikke kan budgettere med underskud. Det er sket før, og det er ikke en fremmed tanke. Når man kan se, at der er yderligere 10 millioner kr. de seneste 2 år, er der basis for at se på, om formuen er så stor, at den bør nedsættes.

Reelt er der 25 millioner kroner i likvider, og nogle af dem skal ud. Det er ikke udlodning. Når man kan realisere et overskud, kan man også realisere et underskud, og jeg støtter derfor forslaget om reduktion på 1.000 kr.

Næstformanden bemærkede til Hans Jørgen Kaptains indlæg, at det ikke er fremmed for rådet, at der kan realiseres et underskud. Når rådet fremlægger et budget til godkendelse, er det eneste, rådet er bundet af, bidragets størrelse, som ikke kan ændres. Hvis der sker noget, vil det korrigerede budget kunne vise overskud eller underskud. Rådet ønsker ikke fra starten at budgettere med underskud, men nogle gange vil resultatet kunne vise, at man må konstatere et underskud.

Dirigenten spurgte, om flere ønskede ordet. Da det ikke var tilfældet, oplyste dirigenten med Torben Bondrops tilslutning, at det stillede ændringsforslag går ud på, at bidrag til Advokatsamfundet for 2010 og 2011 fastsættes til 4.500 kr. ekskl. moms pr. år., og at Advokatrådet bemyndiges til – hvis påkrævet – at opkræve yderligere 500 kr. pr. år. i bidrag til Advokatsamfundet. Ændringsforslaget berører ikke rådets forslag vedrørende bidrag til Erstatningsfonden.

Dirigenten henviste til vedtægternes § 10 og § 60, hvorefter bidraget fastsættes af generalforsamlingen. Afstemning sker ved håndsoprækning, medmindre dirigenten eller 25 advokater kræver skriftlig afstemning.

Dirigenten foreslog med forslagsstillerens og rådets samtykke, at der indledes ved at stemme ved håndsoprækning, og der derfor alene anordnes skriftlig afstemning, hvis der er tvivl om resultatet, og forespurgte om der fra salen var indvendinger herimod, hvilket ikke var tilfældet.

Dirigenten oplyste, at der stemmes om det mest vidtgående forslag først. Det indebærer, at rådets forslag sættes til afstemning først. Hvis dette forslag modtager tilslutning fra flertallet af deltagerne i afstemningen, anses det for vedtaget, og forslaget fra Torben Bondrop anses i så fald for faldet og kommer ikke til afstemning. Hvis et flertal derimod stemmer imod rådets forslag, anses forslaget fra Torben Bondrop for vedtaget, og vil i så fald heller ikke komme til afstemning.

På forespørgsel fra salen oplyste dirigenten, at der ikke kan stemmes ved fuldmagt til dette punkt.

Dirigenten anmodede herefter de, der støttede Advokatrådets forslag om at markere dette ved håndsoprækning. Herefter anmodede dirigenten de, der var imod Advokatrådets forslag om at markere dette ved håndsoprækning.

Dirigenten konstaterede med tilslutning fra Advokatrådet og Torben Bondrup, at Advokatrådets forslag var faldet, idet et flertal havde stemt imod forslaget, og at der ikke var behov for en skriftlig afstemning.

Dirigenten konstaterede herefter, at generalforsamlingen har besluttet, at bidraget til Advokatsamfundet for 2010 og 2011 fastsættes til 4.500 kr. ekskl. moms pr. år., og at Advokatrådet bemyndiges til – hvis påkrævet – at opkræve yderligere 500 kr. pr. år. i bidrag til Advokatsamfundet.

Endvidere konstaterede dirigenten, at Advokatrådets forslag om, at der ikke betales bidrag til Erstatningsfonden i de næstfølgende 2 år, men at Advokatrådet bemyndiges til – hvis påkrævet – at genoptage opkrævning af bidrag med op til 500 kr. pr. år til Erstatningsfonden, samtidig er vedtaget.

5. Valg af formand for Advokatrådet og to stedfortrædere for denne i dennes egenskab af rådsmedlem

Dirigenten oplyste, at der senest var formandsvalg i 1955. Der er opstillet to kandidater, nemlig Søren Jenstrup, med Jakob Juul og Jesper Trommer Volf som stedfortrædere, og Jakob Lund Poulsen med Lis Sørensen og Carsten Hove som stedfortrædere.

Dirigenten oplyste desuden, at han havde kontrolleret og godkendt opstillingsproceduren, herunder stillerlisten for begge kandidater. Der kan ikke på generalforsamlingen opstilles andre kandidater. Begge kandidater vil i overensstemmelse med forudgående aftale herom få ordet i alfabetisk orden, og derefter vil der blive mulighed for at stille spørgsmål til kandidaterne, hvorefter valghandlingen gennemføres.

Søren Jenstrup fik herefter ordet, og sagde blandt andet:

Kære kolleger, kære venner.

Nu er det klippede får blevet klippet. Jeg har sagt, at jeg ville stemme for rådets budgetforslag, og jeg har også sagt, at udgiftsbudgetter er til for at blive undergået. Og jeg har tillid til, at der ikke bliver behov for at udnytte bemyndigelsen til at foretage yderligere opkrævninger med mig som formand.

I står over for et valg mellem to kandidater for første gang siden 1955. Det er et vigtigt valg, da I skal vælge den, der kan repræsentere jer alle både internt og eksternt. Så kære generalist, specialist, boligadvokat, familieadvokat, forsvarsadvokat, advodan'er, ret&råd'er, skatteadvokat, ansat, partner, virksomhedsansat, ung, ældre:

Jeg er 57 år og generalist. Jeg kommer fra et traditionelt mellemstort, men nu noget større kontor. Min ambition er at blive alle advokaters formand. Vi er alle advokater med hvert vores særkender og specialer. Men vi er også ligeværdige advokater i samme stand, og den har vi kun en af. Vi har brug for samling, samarbejde og dialog. Vi skal definere vores opgaver på en lang række områder. Det skal Danske Advokater og de øvrige specialforeninger også. Og så skal vi i samarbejde formå at varetage disse interesser på den samlet set bedste måde. Derfor skal vi være rede til at dele oplysninger, synspunkter og kompetencer og arbejde sammen. Vi skal have synergi og ikke dobbeltarbejde og ressourcspild. Vi skal ikke have myter, spænde ben eller have hemmeligheder for hinanden. Det er den åbenhed, jeg står for.

Advokatsamfundet favner alle advokater. Det nye advokatsamfund har veldefinerede opgaver udtrykt ved de 4 ben i vedtægten. Disse opgaver skal vi løse, og derfor skal vi løse dem ordentligt. Men det kan vi da også med alle kollegers hjælp og de fornødne ressourcer. Vi skal fastholde og støtte advokater som uafhængige nøglespiller og dermed advokattitlen ved kontinuerligt fokus på etiske regler, ved proaktiv vejledning af kollegerne, men også ved et effektivt tilsyn. Og Advokatsamfundet skal være en central røst i retssikkerhedsspørgsmål, nu inspireret af retssikkerhedsprogrammet. Men vi skal ikke være jaloux på det, der udrettes i Danske Advokater eller specialforeningerne. I stedet skal vi lade os inspirere og søge en dialog.

Mange kan huske Advokatmødet i 2007, hvor man drøftede etableringen af en ny struktur. Vi var mange, der syntes, reformen var unødvendig. I mine øjne har vi en historisk mulighed for at advokatstanden kan gøre det endnu bedre end hidtil, hvis bare vi kan samarbejde, og det kan jeg.

I 2007 var der forslag om, at Advokatsamfundet skulle ledes efter et interesserepræsentationsprincip. Jeg mente ikke dengang, at netop Advokatsamfundet, som alle er medlemmer af, med den størrelse og det veldefinerede virke, havde behov for sådan en model. I stedet gik jeg ind for 1 mand 1 stemme. Og ærlig talt: mere kan man ikke forlange. Det er det, der gælder, og det er det, vi skal praktisere. Jeg er fortalere for de enkle modeller, der kræver tillid og samarbejde. Jeg ønsker jer et godt valg

Jakob Lund Poulsen fik herefter ordet og sagde blandt andet:

Kære kolleger, kære venner.

Vi skal vælge ny formand til et nyt og forandret Advokatsamfund. Et Advokatsamfund, der skal repræsentere alle advokater i landet. Uanset om de er ansatte, partnere, virksomhedsjurister eller noget andet. Advokatsamfundets vedtægter er ganske klare. Det altafgørende er at værne om advokaternes uafhængighed og integritet. Det er at sikre den faglige kompetence, føre tilsyn med advokaterne og virke til gavn for retssamfundet.

Advokatsamfundet skal ikke og kan ikke repræsentere de branchepolitiske hensyn. Men Advokatsamfundet har fortsat mange væsentlige opgaver. Ikke kun opgaver men også udfordringer, der kræver et handlekraftigt råd. Det er sikret ved valgene i kredsene. Men det kræver også effektiv og engageret ledelse og en formand, der tør gå forrest. Med min baggrund som mangeårig advokat i et mindre eller mellemstort kontor med vægt på rådgivning af både erhvervsdrivende, private, straffesagsbehandling og en tilgang som generalist, med 6 år i rådet, heraf 4 år som formand for Retsudvalget, med en bestyrelsespost i Domstolsstyrelsen og sæde i Straffelovrådet mener jeg, at jeg har de rette kvalifikationer som formand, med de opgaver, der ligger foran os.

Advokatens uafhængighed og integritet er afgørende og essentiel. Vi skal gå forrest, stille kravene og sikre overholdelsen og efterlevelsen af kravene. Den opgave skal varetages i åben, konstruktiv dialog med Danske Advokater og de øvrige faglige organisationer, der ikke er eller kan blive medlem af Danske Advokater. De skal høres, det er afgørende for værnet om uafhængigheden og integriteten for alle.

Hvis ikke vi sikrer beskyttelsen af uafhængighed og integritet, så mister vi privilegierne. Det at miste privilegierne som advokat tænker man måske ikke så meget over, men der er grund til at standse op og tænke over det, for det vil medføre, at vi ikke længere er advokater men blot rådgivere. Vi kan ikke mønstre tillid, men reduceres til en grå masse uden det særlige regelsæt. Derfor er tilsynsopgaverne og det nye tilsyn meget væsentligt at få godt skudt i gang og få det udbredt til alle advokater. Tilsynet bliver udadrettet og proaktivt. Det er også en konsekvens af det samfund, vi er en del af og udviklingen der. Såvel private som offentlige institutioner undergives tættere regulering, blandt andet som følge af lovgivningen om terror- og hvidvaskningsbekæmpelse, men også af konstaterede svigt fra de tilsynsorganer, der påser reglerne.

Advokatsamfundet har en unik mulighed for at sikre balancen mellem et effektivt tilsyn og retssikkerheden for de, der omfattes af tilsynet, og derfor er det væsentligt, at vi med reformen fik lov til at bevare tilsynet i egne rækker. Det er vigtigt, at vise omverdenen og Christiansborg, at vi magter omgaven, da det ellers er givet og uundgåeligt, at andre vil påbegynde et tilsyn med advokater. De af jer, der hørte CCBEs præsident Anne Birgitte Gammeljord på fredagens seminar, vil vide, at der i andre lande er den opfattelse, at finanstillsynet uden retskendelse skal kunne få adgang til advokaternes klientrelationer. Sådan regulering vil ramme

uafhængigheden dybt. CCBE har efter ihærdigt arbejde fået stoppet tiltagene foreløbigt, men det har det jo med at gå sådan, at når først ideer er født, er det ofte et spørgsmål om tid, før ideerne vokser sig større. Derfor er det vigtigt, at vi viser, at vi magter tilsynet på en rigtig måde.

Når advokater ikke efterlever kravet til uafhængighed og etik, så skader det hele standen. Én sag i pressen vil have lang skadevirkning. Det giver ridser i renommeet. Vi har derfor interesse i et effektivt tilsyn.

Advokatsamfundet skal og kan ikke drive branchepolitik. Det skal Danske Advokater varetage. Danske Advokater er i en afsøgende fase for at definere og målrette indsatsområder. Det er naturligt for en ny organisation. Et tæt samarbejde og konstruktiv dialog er nødvendig i samarbejdet. Den gensidige anerkendelse af egne opgaver og formåen er ikke uden betydning i sådan dialog. I dag har vi behandlet et budget, og der er kommet bemærkninger om manglende transparens. Bemærkninger som jeg ikke er uenig i, at vi kan gøre bedre, og dermed hæve indsigten. Jeg stemte som Søren for rådets forslag. Jeg gjorde det i en respekt af, at jeg tidligere har tilkendegivet denne opfattelse, men også fordi man skal have dybfølte overbevisninger, hvis man vil underkende indstillingen fra rådet i sagen.

Lad os anerkende, at de, der tager del i det frivillige arbejde, har vurderet sagen. Jeg tvivler på, at man finder andre pligtmæssige organisationer, hvor den arbejdskraft, der er helt bærende for resultaterne, er skabt af ulønnet arbejde. Kan man fortsat forvente at rekruttere arbejdskraft på den måde til lovpligtigt arbejde? Det håber jeg, men det kræver også, at forsamlingen viser tillid til de valgte, som sidder med fingeren tæt på pulsen.

Advokatsamfundet gør sig via medlemskab af CCBE markant gældende internationalt. Advokatsamfundet gør sig også gældende i mellemfolkelige projekter. Vi kan være stolte af at have så stor indflydelse. Det er til gavn for alle advokater og for det danske retssamfund. Det må ikke være det, der skæres væk.

Danske advokater er anerkendt internationalt både på grund af virksomhedernes indsats, og fordi Advokatsamfundet har et godt renommé og troværdighed.

Et bevis på det er CCBEs valg af Anne Birgitte Gammeljord som præsident. Vi kan og skal eksportere høje standarder til 3 lande. Både til Vietnam og andre steder. Disse projekter vil også gavne advokaterne og klienterne og den respekt, der står om Advokatsamfundet.

Retssikkerhedsprogrammet er der skrevet og sagt meget om. Jeg vil gerne sige, at det er et fantastisk ambitiøst og godt program. Som formand glæder jeg mig til og vil være stolt af at være drivkraften til at få gennemført programmet.

Jeg tror, at med mig som formand og i dialog med rådet og branchens foreninger, vil alle få det bedste ud af de organisationer, vi har et samarbejde med. Og vi har rigelige ressourcer, både økonomiske og menneskelige.

Jeg håber, I vil beslutte jer til at gøre mig til den, der skal stå i spidsen for det arbejde.

Dirigenten forespurgte, om nogen ønskede ordet.

Philip Thorsen oplyste, at han kommer fra Mazanti Andersen, Korsø Jensen og Partnere i København og sagde blandt andet:

Det kontor, jeg kommer fra er ikke et stort, men derimod et af de ældste kontorer, som har en lang tradition for at deltage i det kollegiale arbejde. I tråd med det har jeg haft mulighed for at deltage i kollegialt arbejde i Strukturudvalget. Dette arbejde ledte frem til stiftelsen af Danske Advokater. I Strukturudvalget var man meget opmærksomme på den potentielle splittelse, der herved kunne ske. Valget i dag er svært, for det er 2 gode kandidater, som begge er dygtige advokater, begge fra København, begge mænd fra samme generation, og begge med vægt på uafhængighed og retssikkerhed. Desuden har de begge den fornødne erfaring. Så det er ikke så spændende, som hvis en af dem skulle dyste mod en ung kvindelig advokat fra Århus med radikale holdninger.

Det, vi skal tage stilling til, er, hvem der har bedst evne og vilje til at sikre ro i lejren og samarbejdet. Derimod er det ikke et valg mellem store og små kontorer, det er en myte.

En valgkamp med disse undertoner giver forsmag på, hvad der kan ske, hvis der kommer en kile med særinteresser, og det kan give anledning til et hundeslagsmål, som ikke bliver et kønt syn. Vores konkurrenter og interessenter vil undre sig over det og udnytte det til at gafle opgaver.

Man må derfor se på de store linier: hvem kan samle standen og hvem kan sprede den. Der er tradition for, at rådsformanden samler alle advokater. Sys var rådsformand for alle advokater, ikke kun familieretsadvokaterne. Knud Damsgaard var formand for alle advokater ikke kun for de fynske. Jon Stokholm var formand for alle advokater, ikke kun for erhvervsadvokaterne.

Jeg lægger derfor vægt på, at Søren Jenstrup siger, at han vil være formand for alle advokaterne. En række foreninger har tilkendegivet, at de støtter Jakob Lund Poulsen, og derfor giver det anledning til, om det er et signal om at fremhæve nogle interesser. Formanden skal ikke være formand for navnlig strafferetsadvokaterne eller andre, men for alle. Han skal varetage dine, mine og alle advokaters interesser og holde tropperne samlet. Det kan Søren Jenstrup, og jeg opfordrer derfor alle til at stemme på Søren Jenstrup.

Ulla Degnegaard oplyste, at hun er fra Helsingør, og sagde blandt andet:

Jeg vil opfordre til at stemme på Jakob Lund Poulsen, fordi jeg mener, han i mindst samme udstrækning vil være formand for alle advokater. Jeg har arbejdet sammen med Jakob i Retsudvalget og der oplevet Jakobs kompetence og flid. Det er vigtigt at holde fanen højt på de områder. Det kommer der ikke hundeslagsmål eller splid ud af, men det er vigtigt at vælge den kandidat, der kan sikre tilsynet og retssikkerheden, og derfor anbefaler jeg, at man stemmer på Jakob.

Dirigenten konstaterede at ingen andre ønskede ordet.

Dirigenten fastslog, at afstemningen sker skriftligt, og bemærkede med salens tilslutning, at ved afstemningen vil stedfortræderne stå og falde med de personer, de er opstillet som stedfortrædere for.

Dirigenten oplyste, at når alle har fået mulighed for at stemme, vil sekretariatet optælle stemmerne i et separat lokale under ledelse af rådets statsautoriserede revisor, Jan Grothen.

Hvis man under afstemningen kommer til at udfylde stemmesedlen forkert, kan man henvende sig til dirigenten og der få en ny stemmeseddel. Dirigenten gjorde opmærksom på, at mishagsytringer, anprisninger og andre bemærkninger, der måtte være påført en stemmeseddel vil medføre, at stemmesedlen anses for ugyldig, og opfordrede til, at man blot sætter et kryds i rubrikken ud for den kandidat, man ønsker at stemme på.

Dirigenten anmodede herefter forsamlingen om at udfylde og aflevere stemmesedlerne til indsamlerne, der herefter indsamlede stemmerne.

Dirigenten forespurgte, om flere ønskede at stemme, og da det ikke var tilfældet, konstaterede dirigenten, at afstemningen var slut, og anmodede stemmeoptællerne om at iværksætte optællingen i et tilstødende lokale.

Herefter foreslog dirigenten med forsamlingens tilslutning at gennemføre dagsordenens punkt 6, mens stemmeoptællingen fandt sted.

6. Valg af to revisorer og to revisorsuppleanter

Dirigenten oplyste, at Preben Lunn er indstillet til genvalg som revisor, og at den hidtidige suppleant, Michael Budtz, er indstillet til valg som revisor. Chris Stentoft og Pernille Bigaard er indstillet til genvalg som suppleanter.

Dirigenten konstaterede med salens tilslutning, at der ikke var andre kandidater, og at Preben Lunn og Michael Budtz derfor er valgt som revisorer og Chris Stentoft og Pernille Bigaard som suppleanter.

Dirigenten genoptog herefter behandlingen af punkt 5 om valg af formand for Advokatrådet.

Genoptagelse af pkt. 5. Valg af formand for Advokatrådet og to stedfortrædere for denne i dennes egenskab af rådsmedlem

Dirigenten oplyste, at stemmerne nu var optalt med følgende resultat:

Søren Jenstrup: 502 stemmer.
Jakob Lund Poulsen: 317 stemmer.
Blanke stemmer: 3
Ingen stemmesedler var ugyldige.

I alt er der afgivet 822 stemmer. Optællingen er attesteret af statsautoriseret revisor, Jan Grothen.

Dirigenten fastslog herefter, at Søren Jenstrup er valgt som formand for Advokatrådet, og at begge formandskandidater var enige i afstemningsresultatet.

Efter aftale med kandidaterne gav dirigenten herefter ordet til Jakob Lund Poulsen.

Jakob Lund Poulsen sagde i den anledning blandt andet:

Kære Søren, kære kolleger. Tillykke med valget. Jeg er sikker på, at Søren lever op til de forventninger, han gav udtryk for på møder i København, Århus, Ålborg og her i dag. Tillykke med valget.

Søren Jenstrup sagde herefter blandt andet:

Jeg har siden opstillingen drømt om, at I ville vælge mig som rådsformand. Det er et udtryk for, at samarbejdsvisionen møder enighed.

Jeg vil gerne takke alle, der er kommet, og dermed har gjort det begribeligt, at der er et samarbejdsspørgsmål, og jeg vil gerne takke for støtten til valget.

Endvidere tak til Jakob Lund Poulsen for valgkampen. Vi har ikke været uenige i meget. Der er forskel i stilen, men jeg håber, at forsamlingen om 2 år og 4 år vil synes, at valget i dag var det rigtige, og at jeg har opfyldt det, man kunne forvente af mig.

7. Vedtagelse af forslag til ændring af Vedtægt for Det Danske Advokatsamfund

Næstformanden henviste til det udsendte materiale om forslaget og baggrunden herfor, og sagde blandt andet:

Som I kan se, har Advokatrådet fremsat forslag om 2 ændringer af Vedtægt for Det Danske Advokatsamfund.

Det første forslag - §59a – har til formål at implementere udvalgte bestemmelser i Servicedirektivet.

Servicedirektivet betyder, at blandt andre advokater skal give deres kunder en række oplysninger om den tjenesteydelse – det vil sige den rådgivning, der ydes. Oplysningspligten er tidens løsen, og det er ikke længere begrænset til forbrugerforhold. Servicedirektivet betyder således, at der fremover skal gives *alle* kunder en række oplysninger om alt fra cvr-nummer over prisoplysninger til oplysninger om, hvordan de utilfredse kan klage til Advokatnævnet.

Den danske regering har besluttet, at implementeringen af Servicedirektivets bestemmelser skal ske treleddet:

Der er gennemført en lov om tjenesteydelser i det indre marked, der implementerer en række forpligtelser i Servicedirektivet. Endvidere er markedsføringslovens regler om oplysningspligt ændret. Og endelig har regeringen besluttet, at den del af Servicedirektivets bestemmelser, der alene retter sig mod lovregulerede erhverv, som f.eks. advokatprofessionen, skal implementeres gennem ændringer i den relevante sektorregulering.

Nu kunne man så have troet, at Justitsministeriet ville ændre retsplejelovens afsnit om advokater, eller udstede en bekendtgørelse, der kunne implementere de advokatrelevante dele. Ministeriet har imidlertid ikke fundet et egnet sted, og har i stedet anmodet Advokatrådet om at sætte bestemmelserne ind i vores vedtægt. Det er baggrunden for forslaget.

Selve forslagets ordlyd er stemt af med ministeriet. Så der er reelt tale om et siciliansk tilbud, idet man naturligvis kan stemme imod forslaget, men formentlig må indstille sig på, at reguleringen så gennemføres andet steds.

Og hvad går forslaget i vedtægtsændringen så ud på?

Fra 28. december 2009, hvor forslaget til § 59a foreslås sat i kraft, vil alle advokater derfor skulle give de oplysninger, der er nævnt i § 59a, stk. 1, det vil sige:

- 1) at den pågældende er beskikket som advokat af Justitsministeriet i Danmark,
- 2) at den pågældende er en del af Advokatsamfundet,

- 3) at den pågældende har tegnet ansvarsforsikring og stillet garanti efter de af Advokatsamfundet fastsatte regler, og at ansvarsforsikringen dækker al advokatvirksomhed, uanset hvor advokatvirksomheden udøves, og
- 4) kontaktoplysninger på forsikringsselskabet og garantistilleren.

I praksis vil advokater kunne løse denne forpligtelse på 2 måder:

Man kan udforme et standardbrev, som udleveres til alle kunder – i lighed med de ordrebekræftelser, der ofte anvendes til at opfylde kravet om prisoplysninger i forbrugerforhold. Eller man kan lægge oplysningerne på sin hjemmeside, og henvise kunderne til at læse nærmere der.

For så vidt angår nr. 3 og nr. 4 bemærkes særligt, at bestemmelsen alene indebærer, at der skal meddeles kontaktoplysninger om, hvor der er tegnet forsikring og stillet garanti i overensstemmelse med Advokatsamfundets minimumsregler herom. Det er ikke et krav, at der meddeles oplysning om eventuelle forsikringer og garantiordninger, der yder dækning i videre omfang, end krævet efter vedtægten.

Det er desuden tilstrækkeligt at meddele kontaktoplysningerne – som minimum navn og adresse - på forsikringsselskabet og garanten, hvorimod der ikke stilles krav om, at forsikringens eller garantiens størrelse, policenummer etc. angives.

Bestemmelsen i § 59a finder anvendelse på alle advokater, uanset om den pågældende er ansat i en advokatvirksomhed eller i en virksomhed eller organisation, der ikke udøver advokatvirksomhed. Bestemmelsen kommer imidlertid kun i anvendelse, når der foreligger et klientforhold.

Efter § 59a, stk. 3, skal advokaten, hvis klienten anmoder herom, oplyse om de regler, der særligt gælder for udøvelse af advokaterhvervet, og hvordan klienten får adgang til reglerne. Dette kan ske ved at henvise til reglerne i retsplejelovens §§ 119-147 h, og den i medfør heraf udstedte følgelovgivning, samt ved at henvise til Advokatsamfundets hjemmeside, hvor de til enhver tid gældende regler er tilgængelige for offentligheden.

Advokatrådet har i sine forhandlinger med Justitsministeriet arbejdet for, at de krav, der er indeholdt i direktivet – og som jeg minder om er udformet med den brede pensel, da de dækker alle erhverv fra cykelhandlere til investment bankers – implementeres på en så hensigtsmæssig måde som muligt. Det, mener vi, er lykkedes. Man kan mene, at det er overflødigt eller uden værdi at give visse af de oplysninger, der stilles krav om, men for de af os, der har set første udkast til implementeringsteksten, må man konstatere, at vi nu er nået et resultat, som i praksis kan fungere uden de store vanskeligheder.

Som nævnt er implementeringen af servicedirektivets oplysningskrav treleddet, og det, vi stemmer om i dag, er kun en mindre del af det samlede sæt af oplysningspligter.

Denne opsplitning er ikke hensigtsmæssig for advokater i dagligdagen, og rådet vil derfor, når de tre regelsæt foreligger, tage initiativ til at sammenskrive de regler, der gælder for advokater, så I kan finde den samlede regulering et og samme sted.

Det andet forslag til ændring af vedtægten kræver kun få bemærkninger. Der er tale om rene konsekvensændringer som følge af, at retsplejelovens § 124 er blevet splittet op i 8 bestemmelser i §§ 124-124g. Det, der før stod i en bestemmelse, er nu spredt på 8. Det kan man mene om, hvad man vil, men det har ingen juridisk betydning. Det har imidlertid den praktiske betydning, at vi de steder, hvor vedtægten henviste til § 124, nu har måttet konsekvensrette, så der i stedet henvises til 124c.

Som nævnt er der tale om, dels noget der minder om et *offer you can't refuse*, dels en betydningsløs konsekvensrettelse, og jeg skal derfor anbefale salen at stemme for rådets forslag.

Dirigenten satte herefter forslaget til debat.

Ulla Degnegaard spurgte, om forslaget også gælder advokater i straffesager, idet det blandt andet ved grundlovsvagter kan forekomme vanskeligt at overholde reglerne, og at der kan være spørgsmål om oversættelse af reglerne til en række andre sprog af hensyn til de sigtede.

Næstformanden svarede, at reglerne gælder for alle advokater, men bemærkede samtidig, at man i tilsynet med reglerne vil anlægge en pragmatisk og praktisk holdning til de konkrete omstændigheder, da reglerne skal kunne fungere i praksis.

Hanne Rahbæk oplyste supplerende, at Advokatrådet arbejder på en vejledning på det strafferetlige område, som kan gives til sigtede og tiltalte, og at denne vejledning også vil berøre dette emne, og at der er tanker om at søge fondsmidler til at kunne oversætte vejledningen til flere sprog.

Dirigenten konstaterede, da der ikke var flere, der ønskede ordet og med salens godkendelse, at forslaget enstemmigt er vedtaget.

8. Vedtagelse af forslag til ændring af Vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler

Næstformanden henviste til det udsendte materiale om forslaget og baggrunden herfor, og sagde blandt andet:

I 2007 nedsatte Advokatrådet en arbejdsgruppe, der skulle se på klientkontovedtægten. Rådet ville gerne, at proceduren omkring indsendelse af den årlige klientkontoerklæring blev lettet for advokatvirksomhederne. Rådet pegede på to problemer efter de nugældende regler - alle partneres underskrift skal inden for en

relativ kort periode nedfældes på ét og samme papir - der er en vis mystik omkring, hvem der egentlig skal afgive hvilken erklæring og hvorfor. Samtidig så rådet gerne, at en digitaliseringsløsning blev drøftet.

Et medlem af arbejdsgruppen har fortalt mig, at man på det første møde brugte 1½ time på at diskutere, hvad der egentlig stod i en enkelt af klientkontovedtægtens bestemmelser. Det viste sig derfor formålstjenligt at benytte lejligheden til en lidt grundigere gennemgang af vedtægten. Denne gennemgang har ført til en sproglig modernisering, alt med det formål at gøre vedtægten lettere at forstå. Et eksempel, vi har taget frem flere gange, er indførelsen af begrebet ”klientbankkonto”, så der ikke er tvivl om, at det er pengene i banken, og ikke det bogførte tilsvær, vi taler om.

Gennem årene har Regel- og Tilsynsudvalget taget stilling til forskellige konkrete spørgsmål om fortolkningen af vedtægten, og vi har også benyttet lejligheden til at præcisere vedtægten i overensstemmelse med udvalgets praksis.

Resultatet af revisionsarbejdet er fremlagt til vedtagelse i dag. Klientkontovedtægten skal som bekendt fastsættes via bekendtgørelse, og vi har derfor forudgående forelagt udkastet for Justitsministeriet, der altså allerede har haft lejlighed til at kommentere forslaget.

Jeg vil knytte nogle få bemærkninger til et par af bestemmelserne i vedtægten.

§ 7 om forrentning af klientmidlerne er omformuleret og ændret en smule. Vi har f.eks. søgt at præcisere, om det er 100 kroners reglen, 14-dages reglen eller 10.000 kroners reglen, der har forrang. Vi foreslår, at den særlige 5.000 kroners regel for inkassoklienter udgår, da den over årene har mistet sin relevans.

§ 10 handler om de årlige klientkontoerklæringer. Der findes to erklæringstyper; formular I for dem, der har eller har haft tilsvær af betroede penge, og formular II for dem, der ikke har. Alle advokater og alle advokatselskaber skal afgive en erklæring. Først kikker vi på advokatselskaberne. Her er det nye, at de tegningsberettigede kan underskrive erklæringen på vegne af advokatselskabet – typisk en formular I – en pengeerklæring - da det er selskabet, der har de betroede penge. Det, håber vi, vil lette arbejdsgangen i selskaberne. Ved siden af dette skal alle advokater, der er beskæftiget i advokatselskabet, afgive en personlig erklæring. Det gælder både medejere og ansatte advokater. Her vil der typisk blive tale om en formular II-erklæring, en nulserklæring, da langt de fleste ikke vil have klientmellemværender ved siden af den advokatvirksomhed, der udøves gennem selskabet. Helt kort gælder det altså; én erklæring for selskabet og én erklæring for hver advokat.

For interessentskaberne stiller det sig lidt anderledes. Her kan vi ikke adskille interessentskabets klienttilsvær fra den enkelte interessents tilsvær; det er det samme. Der vil derfor fortsat være krav om, at alle interessenterne afgiver en formular I-erklæring – en pengeerklæring - og det kan enten ske ved underskrift af én erklæring eller ved afgivelse af flere enslydende erklæringer. De ansatte i interessentskabet skal

også afgive erklæring, og for ansatte vil det typisk blive en formular II-erklæring – en nulserklæring.

Arbejdsgruppen diskuterede, om det overhovedet er nødvendigt at afkræve de advokater, som ikke har haft noget tilsvær, en erklæring? Hvad er sådan en erklæring værd? Jo, den er det værd, at en advokat, der har betroede midler uden at overholde reglerne, i hvert fald én gang årligt må forholde sig bevidst til dette forhold, fordi han eller hun skal sætte sin underskrift på en erklæring om netop dette forhold. I tilsynssammenhæng er det også meget vanskeligt at fastslå, hvem der burde have afgivet en erklæring, i sammenligning med at forholde sig til de faktisk indkomne erklæringer. Arbejdsgruppen og rådet vurderede derfor, at det kunne føre til et ringere tilsynssystem at opgive kravet om klientkontoerklæring fra enhver advokat – hvilket i lyset af lovgivers krav om et intensiveret tilsyn ville være en forkert udvikling.

Sekretariatet arbejder nu på en digitaliseringsløsning, så klientkontoerklæringerne i fremtiden kan afgives via internettet med digital signatur fra advokat og revisor. Gennemførelsen heraf er forberedt i klientkontovedtægten, idet det fremgår, at Advokatrådet kan beslutte, at erklæringen skal afgives elektronisk. I første omgang vil der naturligvis blive tale om valgfrihed mellem papir og internet.

§ 11 vedrører den starterklæring, som skal indsendes senest seks måneder efter etablering af ny advokatvirksomhed. Her foreslår vi, at starterklæringen som tidligere skal indeholde en redegørelse for tilrettelæggelsen af advokatvirksomhedens bogholderi med attest fra revisor. Til gengæld behøver advokat og revisor ikke udfylde en formular I-erklæring – en pengeerklæring. Det skyldes, at en nystartet advokat som regel ikke har noget nævneværdigt tilsvær, og at der under alle omstændigheder skal afgives en almindelig klientkontoerklæring senest 12 måneder efter opstarten.

§ 11a om afgivelse af sluterklæring er også forenklet en smule, sådan at sluterklæringen kun skal attesteres af en revisor, hvis den ophørte advokat/advokatselskab har haft betroede midler i det år, advokatvirksomheden ophører.

Jeg tror ikke, at der er nogen, der er interesserede i, at denne præsentation udvikler sig til et egentligt kursus i klientkonto. Jeg vil derfor slutte af med Advokatrådets indstilling om, at Advokatmødet godkender forslaget til ændringen af klientkontovedtægten.

Dirigenten satte herefter forslaget til debat. Da ingen ønskede ordet, konstaterede dirigenten med salens tilslutning, at forslaget enstemmigt er vedtaget.

9. Uddeling af Advokatsamfundets Fonds hæderspris

Sys Rovsing motiverede valget af prismodtager sådan:

Advokatsamfundets Fond er ikke en stor og rig fond.

Men en vigtig fond, for den åbner mulighed for at hædre en person af særlig betydning for Advokatstanden.

Sidst tilfaldt prisen Sven Danielsen.

I år har vi igen fundet en ildsjæl, hvis energi, kreativitet og engagement har været og med sikkerhed også i mange år fremover vil være til stor gavn og inspiration for mange, mange advokater.

Nogle kender prismodtageren som en meget dygtig familieretsadvokat, hvis engagement i ret og retfærdighed rækker langt ud over det sædvanlige.

Færre – desværre – kender hende som en kreativ person, som sammen med andre skaber spændende værker i bogform og i andre medier, som sætter nye grænser for, hvad vi kedelige advokater beskæftiger os med.

De fleste kender prismodtageren som den, der frem for nogen i advokat kredse har skabt interesse for tvistløsningsformen mediation. Hun har talt om, agiteret for og ikke mindst i årevis undervist og delt ud af sin store viden og indsigt på dette område.

På dette tidspunkt vil de fleste nok have gættet, at årets meget velfortjente prismodtager er mediator og advokat Pia Deuleran.

Pia Deuleran takkede for prisen, og sagde blandt andet:

Tusind tak! Det er betydningsfuldt at få den anerkendelse, men også for den anerkendelse, der derved gives alternativ konfliktløsning. For 15 år siden ville nogen have sagt, at det var pop, men i dag ved vi bedre, og det kan få stor betydning, at advokater går foran og viser, at vi er innovative. Der er mange her i dag, der ved, at der ikke er noget spirituelt eller religiøst over alternativ konfliktløsning, men at det netop for advokater er relevant at beskæftige sig med emnet, da det kræver en balancegang mellem at sige, at vi som advokater er konfliktløserne, men samtidig er pragmatiske i forhold til de klienter, vi hjælper. Vi skal tale med dem og løse deres konflikter pragmatisk. Det kræver værktøjer til at opnå det, vi kalder en win-win løsning, og det er faktisk muligt. Og netop som advokater skal vi både kunne håndtere aftalesporet, men også være gode til at holde øje med afgørelsessporet. Så retssikkerheden skal også tilgodeses. Udfordringen er at finde ud af, hvor grænsen er. Derfor er aftalesporet vigtigt. Prisen ser jeg sådan, at vi fra standen arbejder sammen om at udbrede et overordnet syn på alternativ konfliktløsning, så advokater mestrer hele paletten, hvorved vi kan udvide standens repertoire, så tusind tak for prisen.

10. Eventuelt

Søren Lyager takkede Sys Roving for arbejdet som rådsformand, og sagde blandt andet:

Sys valgte at afholde sin afskedsreception i tirsdags for at sige farvel, så Advokatmødet i dag kan koncentrere sig om fremtiden. Men vi kan ikke forlade mødet uden at sige noget til dig Sys.

Der er ca. 12 timer tilbage af din regeringsperiode. Afløseren er fundet efter kampvalg for første gang i 50 år, du forlader en eftertragtet post. Din formandsperiode har ligget i forandringens tid.

2 år gik med arbejdet i advokatudvalget med modernisering af reglerne om Advokatsamfundet og reglerne om advokaternes virke.

2 år gik med færdiggørelse af arbejdet, efter at udvalget var blevet begavet med et politisk kommissorium.

Derefter gik 2 år med tilrettelæggelse og implementering af reformen.

Det har derfor været en spændende og udfordrende formandstid. Du virker som om, du har nydt det – om ikke hvert sekund, så i hvert fald hvert øjeblik, hjulpet af et positivt livssyn. Det har været en positiv inspiration for os andre. Vi har nydt godt af og værdsat din person og lederstil. Med knus kan du formidle, at alle hører hjemme, uanset om man er gammel eller ung, ny eller erfaren, mand eller kvinde. Du har en lyttende tilgang, så det er argumenterne, der taler, og det betaler sig at gøre hjemmearbejdet ordentligt. Du kan med dit kropssprog alene signalere, at debatten eller debattøren er ved at være lang i spytet og derved bringe afslutning på drøftelserne og konkludere på resultatet, uden at man føler sig majoriseret. Du kan uddelegere og tilrettelægge. Du har i sandhed ikke været leder som ”far alene hjemme” – også af genetiske årsager - men du har heller ikke været ”mor alene hjemme”. Du har leveret en mandfolkepræstation, men med feminine træk, og tak for det.

Henning Lyhne henviste til beretningen side 16, og sagde blandt andet:

På side 16 i beretningen anføres følgende om reglerne om obligatorisk efteruddannelse:

”Konkret stiller det omgivende samfund nu krav om, at enhver advokat over en treårig periode skal have mindst 54 lektioners efteruddannelse. Og der er tale om relevant efteruddannelse. Justitsministeriet har i en bekendtgørelse fastlagt kravene til, at et uddannelsesforløb kan tælles med. Og Advokatsamfundet er udstyret med

opgaven at kontrollere, at advokaterne faktisk lever op til kravene. Advokaterne selv er udstyret med et krav om, at de selv skal holde styr på dokumentationen for deres efteruddannelse. Er papirerne ikke i orden, så falder hammeren. Der er tale om en overtrædelse af god advokatskik, hvis ikke kravene bliver overholdt. Selvfølgelig er der muligheder for dispensation, men firkantet sagt, er de ikke mange. Det hjælper f.eks. ikke at sige, at man alligevel snart går på pension. De borgere, der går til en advokat i deres søgen efter retfærdighed, skal have den mest kvalificerede assistance uanset hvad. Når året 2010 rinder ud, skal advokaterne sørge for at have afviklet den nødvendige efteruddannelse. I foråret 2011 skal dokumentationen sendes ind til Advokatsamfundet.”

Det betyder, at man skal samle alle sine kursusbeviser sammen og sende dem til Advokatsamfundet. Danske Advokater meddelte på gårsdagens seminar, at de har styr på, hvem der har gået på hvilke af deres kurser. Jeg vil gerne opfordre til, at Advokatsamfundet udformer et system, så man kan se og blive mindet om i god tid forud for periodens udløb, hvor mange lektioner, man mangler for at opfylde kravet.

Dirigenten bemærkede, da der ikke var flere, der ønskede ordet, at dagsordenen herefter var udtømt og takkede rådets revisor og sekretariatet for bistand til gennemførelse af den skriftlige afstemning.

Sys Roving takkede Niels Bo Andersen for varetagelsen af dirigenthvervet, og ønskede deltagerne et fortsat godt Advokatmøde.

Som dirigent:

